

DOZPÍVÁNÍ

V audio dokumentu Dozpívání odvyprávím dva-tři příběhy dětí, které musely z určitého důvodu dospět dříve. Převzít zodpovědnost a ukončit tak své dětství předčasně. Ať už se například museli postarat o své rodiče a vyměnit si tak roli, nebo o své rodiče zcela přišly.

Konkrétní příběhy

Ve svém okolí mám pár známých, kteří se v nelehké situaci ocitli. Dvacetiletý chlapec, který se stará o svou matku s těžkým úrazem. Dvacetiletá slečna, která o svou maminku přišla. Dále zatím čerpám z příběhů na Doniu – platforma pro dobročinné sbírky. Zaujal mě například příběh šestnáctileté dívky, přišla o maminku – svého jediného rodiče. Sbírka jí má pomoci k započatí dospělého života.

Při hledání bych dále oslovila neziskové organizace, které dětem v nelehkých životních situacích pomáhají.

Kompozice dokumentu

V dokumentu bych zvolila paralelní kompozici. Dva příběhy by se prolínaly v tématu předčasného dospívání. U každého respondenta by zároveň byly vyprávěny dvě roviny příběhu. V první rovině by vyprávějící vzpomínal na své dětství – na oblíbenou dětskou hru, první lásku apod. Zlomovým bodem bude moment „dozpívání“, kdy si tehdy ještě jako děti uvědomily, aha tak teď asi musím dospět a být zodpovědný. Druhá rovina příběhu bude vyprávění přechodu do nového, dospělého a zodpovědného života. Vzpomínky na dětství a předčasné dospívání bych chtěla prolínat.

Ke komu chci dokumentem promlouvat?

Často mívám pocit, že si zbytečně přiděláváme těžkosti. Nedokážeme se zastavit a uvědomit si, jestli je tohle opravdu věc, ze které má cenu se skládat a být nešťastný. Tím ale nemyslím, že se nemůžeme cítit špatně, když se „vlastně ještě máme dobře a mohlo by být hůř“. Každý se občas cítí v nepohodě a to je normální. Ráda bych ale připomněla, jak je důležité si vážit momentů, které se mohou zdát malými, jako je třeba hraní si na hřišti. Právě na tyto malé momenty totiž budeme vzpomínat. Cílem je tedy odvyprávět dva příběhy, dvou dětí, které nuceně dospěly dříve. Chci upozornit na tuto problematiku a dovést posluchače k zamyšlení nad pomocí. Tímto vyprávěním bych zároveň chtěla poukázat na křehkost dětství.

MÁŠ FOMO?

FOMO (Fear Of Missing Out) neboli strach z promeškání je trendem zejména u mladších generací, které jsou stále více připojeny k sociálním médiím a digitálním technologiím. Platformy sociálních médií jako Facebook, Instagram a Twitter usnadnily jednotlivcům než kdy dříve zůstat ve spojení se svými přáteli a vrstevníky a vidět, co dělají a sdílejí v reálném čase. Toto neustálé vystavení životům jiných lidí však může také vést k extrémním pocitům nedostatečnosti, úzkosti a stresu, protože se jednotlivci srovnávají s ostatními a mají obavy, že přicházejí o důležité zážitky. V dokumentu bych chtěla pátrat po problematice tohoto fenoménu, zejména ve své generaci. Chtěla bych pátrat po tom, jaký vliv má FOMO na duševní pohodu, způsob života, nebo osobní režim. Kompozice: diskuze s kamarády, čtení výzkumů, krystalizace myšlenek dokumentaristky.